

Aalisarnermut Piniarnermullu Naalakkersuisoqarfik
Departementet for Fiskeri og Fangst
3900 Nuuk
Email: apn@nanog.gl

Nuuk 19/12-2024

**Tusarniummut akissut: Aalisarnerup teknikkkut iluarsartuussivigineqarnera pillugu Namminersorlutik
Oqartussat nalunaarutissaattut siunnersuut
Høringsvar: forslag til Selvstyrets bekendtgørelse om teknisk regulering af fiskeriet**

QAK's medlemmer er dem, der skal følge reglerne i praksis, ikke kun betragte dem som teoretiske krav i Fiskeriloven og bekendtgørelserne. Det er vores medlemmer, der mærker konsekvenserne af reguleringerne – både under det aktive fiskeri og i forhold til økonomi, beskæftigelse og fremtidige investeringer.

Grønland har brug for fremtidssikrede rammer for fiskeriet – rammer, der skaber værdi for den enkelte fisker, styrker fiskerierhvervet og bidrager til Grønlands udvikling som helhed. Beklageligvis lever den nuværende bekendtgørelse om Teknisk Regulering ikke op til dette behov

QAK har generelt været tilfreds med de høringsprocesser, som Naalakkersuisut har opstartet på baggrund af den nye Fiskerilov. Høringen om bekendtgørelsen for teknisk regulering afviger dog markant fra dette positive indtryk. Naalakkersuisut synes med denne høring at have tilsidesat intentionerne bag den nye Fiskerilov.

Det er svært at se, hvordan denne bekendtgørelse afspejler den fornyelse og fremadrettede tilgang, som Fiskeriloven skulle repræsentere, og som skal være til gavn for fiskerierhvervet og især det indenskærs fiskeri. QAK har under hele udarbejdelsen af Fiskeriloven støttet Naalakkersuisut, da vi har forventet en ny og innovativ tilgang, der kunne sikre vækst og udvikling for fiskerierhvervet.

Det indenskærs fiskeri har potentiale til at tage et vigtigt skridt fremad, men det kræver, at de regler og rammer, der bliver sat, understøtter denne udvikling. Vi mener derfor, at bekendtgørelsen bør justeres, så den bedre afspejler Fiskerilovens vision og ambitioner for et mere bæredygtigt og konkurrencedygtigt fiskeri. Fiskeriet har behov for langsigtede og holdbare løsninger. Det er afgørende at sikre både økonomisk og biologisk bæredygtighed som fundamentet for alle beslutninger på fiskeriområdet.

Den nye Fiskerilov har skabt en ramme, der netop har til formål at etablere et fiskerierhverv, der er bæredygtigt både økonomisk og biologisk på lang sigt. QAK opfordrer kraftigt til, at denne kurs fastholdes. Kortsigtede løsninger, der ikke opfylder disse kriterier, er uacceptable, da de strider mod lovens intentioner og truer fremtiden for Grønlands vigtigste erhverv.

Det er derfor QAK's klare anbefaling, at fokus rettes mod implementering og videreudvikling af langsigtede løsninger, der sikrer fiskeriets økonomiske og biologiske bæredygtighed. Vi opfordrer Naalakkersuisut til at have dette for øje og undgå kortsigtede løsninger, der primært tjener umiddelbare interesser i stedet for at fremme erhvervets samlede og langsigtede udvikling.

Nedenfor præsenteres QAK's kommentarer til de enkelte bestemmelser i teknisk Reguleringsbekendtgørelsen.

Kommentar til § 4

QAK mener, at grænsen for det kystnære fiskeri bør sættes til **24m**, og uden tonnagebegrænsning.

Bekendtgørelsen foreslår, at grænsen for det kystnære fiskeri fastsættes til 17 m l.o.a. eller 120 BT eller derover. QAK udtrykker uforståenhed over for dette forslag og er imod det. Bekendtgørelsen vil resultere i en udelukkelse af eksisterende kystnære fartøjer fra deres nuværende fiskeriaktiviteter, hvilket QAK anser for fuldstændig uacceptabelt.

Hvis det kystnære fiskeri skal udvikles og gøres økonomisk bæredygtigt, bør der ikke tages udgangspunkt i de gældende størrelsesbegrænsninger på 15 meter/120 BT. Disse begrænsninger har bidraget til, at det kystnære fiskeri er blevet urentabelt. Det kystnære fiskeri har under de nuværende rammer ikke mulighed for at finansiere nødvendige fornyelser eller sikre tilstrækkeligt afkast til ejeren og samfundet som helhed. Det foreslåede initiativ bygger på den tidligere fiskerilovgivning og de dertil hørende ældre bekendtgørelser, hvilket ikke understøtter de nødvendige forbedringer for fremtiden.

QAK tilslutter sig undtagelserne i § 4, stk. 3, som omfatter særregler for specifikke fiskerier i forhold til fartøjsstørrelse, herunder de foreslåede regler for fiskeri efter rejer og kammuslinger. Hvis størrelsesgrænsen på 17 meter l.o.a. eller 120 BT eller derover fastholdes, bør krabbefiskeriet ligeledes omfattes af undtagelserne.

Måleenhed baseret på metersystemet

QAK anbefaler, at måleenheder baseres på metersystemet.

Brugen af bruttoton (BT) ikke er en tidssvarende metode. Beregninger viser eksempelvis, at et fartøj på 17 meter med en tonnage på 120 BT kan resultere i konstruktionen af et fartøj med en bredde på 7-8 meter. En sådan bredde er imidlertid uanvendelig i farvande, hvor vinteris forekommer, og er dermed ikke hensigtsmæssig for indenskærs fiskeri. Meter-systemet er en enkel, logisk og universelt anvendt måleenhed. Det er lettere for både myndigheder og fiskere at forstå og anvende, hvilket reducerer risikoen for fejl og misforståelser.

Tonnage (BT) kan variere afhængigt af konstruktion og interne volumener, hvilket gør det mindre præcist til at definere fartøjets fysiske størrelse. Meter-systemet giver en klar indikation af fartøjets faktiske længde og dimensioner. Ligeledes baseres de fleste internationale fiskeriforvaltningsregler og skibstekniske normer baseres på længde og bredde i meter. Ved at bruge metersystemet sikres bedre overensstemmelse med internationale standarder.

Samlet set gør metersystemet reguleringen mere moderne, praktisk og i tråd med både tekniske og operationelle behov i fiskeriet.

Kommentar til § 5 om 40 meter-reglen

QAK foreslår, at fartøjer i det indenskærs rejefiskeri ikke bør overstige en maksimal længde på 50 meter.

Den i foråret vedtagne fiskerilov åbner mulighed for produktion ombord gældende for hele reje-flåden. QAK vurderer imidlertid, at denne mulighed ikke vil være økonomisk forsvarlig for fartøjer under 40 meter.

QAK har tidligere i forbindelse med høringen fremsat bemærkninger vedrørende størrelsen på fartøjer med produktionstilladelse. QAK har anbefalet, at fartøjer i det indenskærs rejefiskeri bør have en maksimal længde på 50 meter. Dette vurderes nødvendigt for at sikre et økonomisk og biologisk bæredygtigt fiskeri. QAK har svært ved at forstå Naalakkersuisuts ønske om at fastsætte grænsen til 40 meter, da det ikke synes at tilgodese de langsigtede behov for et bæredygtigt fiskeri i samme grad.

QAK har under høringen fremført følgende argumenter: En begrænsning på 40 meter anses ikke for at være tidssvarende, især med hensyn til produktionen ombord, hvor frysekapaciteten på fartøjerne risikerer at blive utilstrækkelig. Dette kan føre til en stigning i udsmid, som det blev oplevet i 1980'erne, hvilket QAK anser for en uacceptabel udvikling. QAK mener, at beslutningen om fartøjets størrelse bør overlades til den enkelte fisker eller det enkelte rederi, og at der derfor ikke bør fastsættes en minimumsgrænse.

Hvis Naalakkersuisut fastholder en øvre grænse på 40 meter for indenskærs rejefiskeri, frygter QAK, at nødvendige investeringer i flådefornyelse i rejefiskeriet endnu en gang vil blive udskudt. De eksisterende rammer, som rejefiskeriet har været underlagt med den tidligere fiskerilov, har allerede medført en økonomisk og driftsmæssig situation, hvor rentabiliteten ikke har været tilstrækkelig til at muliggøre investeringer i fornyelse af flåden.

Som en yderligere begrundelse for at fastsætte en grænse på 50 meter kan det fremhæves, at der er en tydelig årsag til, at de seneste års investeringer i fartøjer til indenskærs fiskeri primært har været rettet mod fartøjer over 40 meter. Disse større fartøjer udmærker sig ved en højere effektivitet og mindre afhængighed af vejrliget, hvilket gør dem mere robuste og pålidelige i drift. Investeringerne i større fartøjer er foretaget med det formål at sikre øget rentabilitet, forbedret økonomisk stabilitet og bedre muligheder for reinvestering i erhvervet. En grænse på 50 meter vil således understøtte den nødvendige udvikling og bæredygtighed i fiskeriet.

Vedrørende § 5, stk. 2

QAK er imod § 5, stk. 2, da vi mener, at grænsen for det indenskærs fiskeri bør fastsættes til 50 meter.

Med en grænse på 50 meter er denne bestemmelse overflødig og unødvendig, da en klar og konsistent længdegrænse vil eliminere behovet for yderligere regulering på dette område. QAK opfordrer derfor til, at bestemmelsen fjernes for at sikre en mere enkel og gennemsigtig regulering.

Vedrørende § 5, stk. 3

QAK tager klart afstand fra forslaget om at indføre et forbud mod produktion ombord i Disko-kassen.

QAK er stærkt uforstående over for Naalakkersuisuts ønske om at forbyde produktion ombord i Disko-kassen. Fiskeri med produktion ombord i dette område bidrager i dag med over kr. 150 millioner direkte til

Landskassen gennem rejseafgifter, A-skatter og selskabsskatter. En beslutning om at afskære produktionen ombord i Disko-kassen vil have en betydelig negativ indvirkning på Grønlands samlede økonomi og reducere de indtægter, der i dag kommer både erhvervet og samfundet som helhed til gode.

Naalakkersuisut fremlægger her et forslag, som ikke tidligere har været italesat, heller ikke som en del af Fiskerikommissionens omfattende arbejde. Fiskerikommissionen har i sit kommissorium fået til opgave at "sikre, at samfundet får mest mulig gavn af fiskerierhvervet og ressourcen" (Fiskerikommissionens kommissorium). Det aktuelle forslag om at lukke Disko-kassen for produktion har vidtrækkende konsekvenser, som ikke er afdækket tidligere. Dette gælder både i forhold til de økonomiske og sociale konsekvenser for det enkelte besætningsmedlem, de finansielle udfordringer for rederierne og ikke mindst de potentielle negative påvirkninger af Finansloven. QAK ser med stor bekymring på manglen af en grundig konsekvensanalyse af et så væsentligt forslag.

Der er i dag to fartøjer, som har historisk erhvervede rettigheder til fiskeri i Disko-kassen. Disse rettigheder er baseret på, at de respektive rederier har samlet indenskers kvoter med tilhørende produktions-tilladelser. Rederierne har således anvendt denne ret til at udføre fiskeri i Disko-kassen med produktion ombord. Denne praksis er baseret på etablerede historiske rettigheder, som har dannet grundlaget for de pågældende fartøjers drift og bidrag til fiskerierhvervet og samfundet.

Det fremstår desuden som et markant paradoks, at produktion ombord tillades inden for 3-sømilsgrænsen i Diskobugten, mens det foreslås at forbyde samme praksis i Disko-kassen, der er kendt for sine store rejeforekomster. En sådan forskelsbehandling virker ulogisk og kan være svært at forsvare i forhold til en konsistent og sammenhængende fiskeripolitik.

Kommentar til § 6

QAK tilslutter sig en grænse på 15 meter for hellefiskefiskeri. Det er dog væsentligt at understrege, at QAK ikke støtter et krav om et maksimalt tonnage på 31,99 BT.

En begrænsning på 31,99 BT hæmmer udviklingen inden for hellefiske-fiskeriet, hvor forskellige fartøjstyper og størrelser spiller en vigtig rolle afhængigt af driftsforholdene. Uden tonnagebegrænsning skabes der større mulighed for udvikling, hvilket er afgørende for at sikre et bæredygtigt og økonomisk stærkt kystnært fiskeri.

Garnfiskeri Tillæg til § 6.

QAK foreslår et tillæg til § 6 med følgende ordlyd:

"Garnfiskeri er kun tilladt for fartøjer over 6 meter.

Garnfiskeri skal udøves forsvarligt og kræver mærkning af garn med nummerering samt anvendelse af AIS-bøjer i begge ender af fiskeredskaberne. Nummerering og anvendelse af AIS-bøjer skal implementeres senest to år efter bekendtgørelsens ikrafttræden."

Anvendelsen af fiskeredskaber og forbuddet mod brug af garn ved hellefiskefiskeri er ikke adresseret i den nye fiskerilov. QAK mener, at hvis det indenskers fiskeri skal udvikles, er det nødvendigt at tænke ud over rammerne i den eksisterende fiskerilov fra 1992 og dens tilhørende bekendtgørelser. En fremadskuende tilgang kræver fleksible og moderne regler, der kan tilpasse sig nye metoder, teknologier og behov i fiskerierhvervet, så der skabes en bæredygtig og økonomisk stærk fremtid for det indenskers fiskeri.

Det kystnære hellefiskefiskeri opererer i dag under økonomiske rammer, der gør det vanskeligt for fiskere og rederier at egenfinansiere udvikling og fornyelse. Dette har resulteret i en situation, hvor det indenskærs fiskeri i høj grad er afhængigt af tilskudsordninger og finansiering via landanlæg. Den nye fiskerilov giver imidlertid mulighed for at skabe bedre rammer for fiskerne og rederierne, hvilket kan sikre økonomisk uafhængighed og fremme en bæredygtig udvikling. QAK opfordrer til, at denne lovgivning udnyttes til fulde for at understøtte økonomisk og strukturel fornyelse i det indenskærs fiskeri.

QAK ønsker at åbne op for adgang til garnfiskeri uden for de traditionelle linefiskeriområder. For at understøtte dette ønske har QAK udarbejdet et forslag til specifikke områder, hvor garnfiskeri kan tillades. De foreslåede områder omfatter zoner i Ilulissat, Uummannaq og Upernavik, som fremgår af det vedlagte bilag.

QAK mener, at dette initiativ kan skabe større fleksibilitet i fiskeriet og understøtte udviklingen af nye metoder og områder, der er tilpasset lokale behov og ressourcer. Det vil samtidig bidrage til at sikre en mere varieret udnyttelse af ressourcen, uden at det går på kompromis med bæredygtigheden.

Med den nye fiskerilov indføres en fiskeriforpligtelse, der kræver, at kvoter opfiskes inden for IOK-fiskeriet, ellers risikerer man tvangsinddragelse af uopfisket kvoteandel. Da garnfiskeri er den mest optimale fiskeriform for de større fartøjer ved hellefiskefiskeri, bør brugen af garn opprioriteres. Det skaber en u hensigtsmæssig situation, når man på den ene side indfører en fiskeriforpligtelse med trusler om tvangsinddragelse af kvote, og på den anden side påtvinger fiskeriet anvendelsen af ikke-optimale fiskeredskaber. Dette er en inkonsekvent tilgang, som ikke understøtter et effektivt og bæredygtigt fiskeri. QAK opfordrer derfor til en mere sammenhængende lovgivning, der giver fiskerne mulighed for at benytte de mest effektive redskaber i overensstemmelse med fiskeriets behov og rammer.

Især i et regime med IOK er det afgørende, at fiskeriet kan udføres så effektivt og bæredygtigt som muligt. IOK-systemet giver fiskerne ansvar for at udnytte deres tildelte kvoter, og derfor er det afgørende, at de får mulighed for at vælge de mest optimale redskaber, såsom garn, som er særligt velegnede til hellefiskefiskeri for større fartøjer.

Krav om nummerering af garn og anvendelse af AIS-bøjler kan sikre, at risikoen for spøgelsesfiskeri minimeres, samtidig med at det skaber bedre overvågning og kontrol. Dette er især vigtigt i et IOK-regime, hvor fiskere skal kunne maksimere udnyttelsen af deres kvoter uden unødvendige begrænsninger eller ineffektive redskaber, der kan hæmme både den økonomiske rentabilitet og bæredygtigheden i fiskeriet.

QAK vil desuden understrege, at uanset hvilket fiskeredskab der anvendes, repræsenterer 1 ton fanget fisk altid 1 ton fisk, uanset redskabstype. Det er derfor vigtigt, at valget af redskaber baseres på effektivitet og bæredygtighed frem for unødvendige begrænsninger, så fiskeriet kan drives på den mest hensigtsmæssige måde både økonomisk og miljømæssigt.

QAK mener, at Naalakkersuisut bør have det overordnede ansvar for at træffe beslutninger vedrørende redskabsbrug i det erhvervmæssige fiskeri. Dette anses for at være af afgørende betydning. Ved erhvervmæssigt fiskeri bør det primære hensyn være fiskeriets langsigtede økonomiske afkast, som det er prioriteret i Fiskerilovens § 1.

Derfor anbefaler QAK, at alle beslutninger om redskabsregulering og -bestemmelser i de fem store erhvervmæssige fiskerier – rejer, torsk, hellefisk, krabber og stenbider – placeres under Naalakkersuisuts

kompetence. Dette vil sikre en helhedsorienteret tilgang, hvor reguleringerne understøtter en bæredygtig og økonomisk stærk udnyttelse af fiskeressourcerne.

QAK mener, at beslutningskompetencen for det erhvervmæssige fiskeri ikke bør placeres hos de enkelte kommuner. Fiskeriet er en national ressource, og regulering heraf kræver en samlet og strategisk tilgang, som bedst sikres gennem central styring hos Naalakkersuisut. Decentrale beslutninger på kommunalt niveau kan føre til uensartede regler og manglende sammenhæng på tværs af landet, hvilket kan have negative konsekvenser for både erhvervets økonomi og den langsigtede bæredygtighed. QAK understreger derfor vigtigheden af, at kompetencen vedrørende erhvervsfiskeri forbliver på nationalt niveau, så den kan varetages med helhedsorienterede og koordinerede løsninger.

Kommentar til § 11, 2)

Det bemærkes, at der mangler en præcis afgrænsning af området.

En tydelig definition af dette område er nødvendig for at undgå misforståelser og sikre en ensartet fortolkning af loven. Der er noget galt med positionsangivelserne (den sydlige position er udenfor isblinken og den nordlige position er inde i landet øst for Maniitsoq). Hensigten er sandsynligvis at hindre konflikten som tit opstår om foråret når de havgående rejtravlere og krabbefartøjerne fisker i samme område. Men for at løse dette bør man i stedet sætte sig sammen om komme med et fælles forslag sammen med erhvervet.

Kommentar til § 15, stk. 1

§ 15, stk. 1: QAK foreslår, at tremmeafstanden fastsættes til 28 mm.

Denne ændring vil bidrage til et mere bæredygtigt og effektivt fiskeri. Forsøgsfiskeri har vist, at en tremmeafstand på 28 mm sikrer et bedre udbytte for fiskerne. QAK mener, at dette tiltag vil være til gavn for både fiskerierhvervet.

Kommentar til § 22

§ 22: QAK foreslår, at de foreslåede bestemmelser vedrørende garnfiskeri også indarbejdes i denne paragraf.

QAK anbefaler, at der indføres et obligatorisk krav om nummerering af garn samt anvendelse af AIS-bøjer. Disse tiltag vil styrke kontrol og sporing af garnfiskeri, reducere risikoen for mistede garn og minimere spøgelsesfiskeri.

Ved at sikre, at garn er nummererede og udstyret med AIS-bøjer, skabes der en mere ansvarlig og transparent praksis i fiskeriet. Dette vil ikke kun forbedre overvågningen, men også fremme bæredygtigheden og reducere miljøpåvirkningen fra garnfiskeri. QAK opfordrer til, at denne bestemmelse implementeres for at styrke ansvarlighed og bæredygtighed i fiskeriet.

Kommentar til § 32

QAK mener, at den pågældende bestemmelse bør fjernes helt.

Fartøjernes størrelse udgør allerede en naturlig begrænsning for, hvor mange tejner de kan fiske med og transportere under fiskeri. Derudover sikrer IOK-systemet inden for krabbefiskeriet en fast ramme for, hvor meget der må fiskes, hvilket gør yderligere regulering overflødig.

Ved krabbefiskeri i isfyldte farvande kan det være en klar fordel at anvende op til 100 tejner, da dette reducerer risikoen for, at tejnerne forsvinder som følge af is og strømforhold. Fjernelse af denne bestemmelse vil dermed både fremme effektiviteten og sikkerheden i krabbefiskeriet, uden at det går på kompromis med bæredygtigheden.

Inussiarnersumik Inuulluaqqusillunga / Med venlig hilsen

Michael Skourup
Sekretariatschef